

Møte tirsdag den 20. februar 2007 kl. 13.33

President: Berit Brørby

Dagsorden (nr. 20):

1. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen angående representantlovforslag fra stortingsrepresentantene Carl I. Hagen, Berit Brørby og Ågot Valle om lov om endringer i lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker (Innst. O. nr. 38 (2006-2007), jf. Dokument nr. 8:22 (2006-2007))
2. Referat

Statsråd Knut Storberget overbrakte 1 kgl. proposisjon (se under Referat).

Presidenten: Representanten Karin S. Woldseth vil framsette et representantforslag.

Karin S. Woldseth (FrP) [13:34:08]: Jeg vil fremme et forslag på vegne av Ulf Erik Knudsen, Per Sandberg og meg selv om å oppheve forbudet mot profesjonell boksing i Norge.

Presidenten: Lovforslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Sak nr. 1

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen angående representantlovforslag fra stortingsrepresentantene Carl I. Hagen, Berit Brørby og Ågot Valle om lov om endringer i lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker (Innst. O. nr. 38 (2006-2007), jf. Dokument nr. 8:22 (2006-2007))

Presidenten: Presidenten har grunn til å anta at det blir en veldig kort debatt.

Carl I. Hagen (FrP) [13:35:11] (ordfører for saken): Forslaget til endringer i ansvarlighetsloven og riksrettergangsloven er en konsekvens av at Stortinget i tidligere møte i dag har endret Grunnloven – endret systemet og innført et nytt for riksrett. Bakgrunnen er altså Kosmo-utvalgets forslag til også å foreta enkelte endringer i ansvarlighetsloven og riksrettergangsloven.

Endringene i ansvarlighetsloven medfører at Riksrettens kompetanse strammes noe inn, og det presiseres at det bare er straffbare handlinger som alene statsråder, stortingsrepresentanter og høyesterettsdommere kan begå, som omfattes av loven. Det er altså et brudd på en konstitusjonell plikt som ansvarlighetsloven omhandler.

Lovbrudd av annen karakter skal altså håndteres på samme måte som for andre borgere, dvs. gjennom de ordinære bestemmelsene i straffeloven. Det er også en enstemmig komite som mener at dette forslaget vil medføre

at man så langt man kan, unngår strafferegler som knytter straffeansvaret til svært vidtfavnende og utpreget politiske vurderingstemaer – og det er innført en endring i ansvarlighetsloven § 11.

Samtidig er det nå en ny paragraf i ansvarlighetsloven som medfører et straffansvar for de medlemmer av regjeringen som ikke søker avskjed etter et vedtatt mistillitsforslag i Stortinget. Dette er altså nytt også i ansvarlighetsloven og en konsekvens av at parlamentarismen er innført i Grunnloven.

Strafferammen for brudd på den nye § 15 er foreslått satt til ti års fengsel, for det samsvarer med tilsvarende bestemmelser foreslått i straffeloven, også av Frøiland-utvalget.

En kuriositet vil vel noen synes, men vi fjerner altså uttrykket «hefte», som det har vært henvist til i ansvarlighetsloven. Det skyldes at denne straffeformen er fjernet i den nye straffelovens alminnelige del. Selv om den ikke har trådt i kraft, finner komiteen det naturlig å ta betegnelsen «hefte» ut av ansvarlighetsloven.

I riksrettergangsloven tar man konsekvensene av grunnlovsendringen, og sørger for at det i denne loven kommer med at det er fem dommere fra Høyesterett og seks medlemmer valgt av Stortinget som utgjør den nye Riksretten. Det er også en del andre endringer i riksrettergangsloven som er av mer – skal vi si – redaksjonell karakter, men som er en direkte følge av de endringer som tidligere er gjort.

På ett område har komiteen delt seg i et flertall og et mindretall. Flertallet, alle unntatt medlemmene fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, slutter seg til forslaget om at Riksretten skal avsi sine kjennelser med simpelt flertall, mens mindretallet vil ha et større flertall. Jeg går ut fra at mindretallet selv vil begrunne sine synspunkter og sitt forslag.

I et nytt kapittel 3 i riksrettergangsloven er det da kommet inn en nyetablering: en ansvarskommisjon som skal være, skal vi si, eksisterende til enhver tid, men som kun skal tre i funksjon dersom en tredjedel av Stortinget i vedtak ber om det. Så det er en sovende ansvarskommisjon, men den kan til enhver tid settes i gang med å undersøke og etterforske om et forhold skal medføre en tiltale som så Stortinget skal avgjøre.

Med vedtak av disse to lovendringsforslagene vil systemet for den nye riksrettsordningen være gjeldende. Endringene i disse lovene gjøres i realiteten gjeldende med en gang, slik at når dette er sanksjonert av Kongen, vil hele det nye systemet være på plass – både ansvarlighetslov, riksrettergangslov, Stortingets forretningsorden og Grunnloven.

Ingebrigt S. Sørfohn (KrF) [13:40:23]: Innleiingsvis vil eg visa til det innlegget som vart halde i Stortinget tidlegare i dag, av Lagtingets visepresident, Ola T. Lånke, om sjølve riksrettssaka. Der går det fram at Kristeleg Folkeparti stør den nye riksrettsordninga.

Det er brei semje om dei endringane som vert gjorde i lovverket, unnateke éin paragraf. Kristeleg Folkeparti og Senterpartiet har dissens når det gjeld storleiken på fleirtalet som skal avseia fellande dom i Riksretten.

I straffesaker er fellande dom basert på meir enn eit knapt fleirtal. I lagmannsretten er fleirtalskravet t.d. 70 pst. ved jury og 71,4 pst. ved meddomsrett. Slik Kristeleg Folkeparti ser det, er det rimeleg at òg same rettsstryggleik skal gjelda for dei som blir stilte for riksrett. Det vert difor fremja forslag om kvalifisert fleirtal ved fellande dom i Riksretten.

Riksretten vil, slik det allereie er referert til, i framtida ha elleve medlemmer – fem høgsterettsdommarar og seks medlemmer valde av Stortinget. Ved simpelt fleirtal vil fellande dom kunne skje sjølv om alle høgsterettsdommarane stemmer imot. I slike tilfelle vil ein kunne hevda at ein eventuell dom er politisk motivert. Det vil vera uheldig om ein fellande dom vert avsagd utan støtte frå nokon av høgsterettsdommarane.

På denne bakgrunnen går Kristeleg Folkeparti inn for at sju av dei elleve medlemene i Riksretten må stemma for for at straffsøkte skal verta kjend skuldig.

Til slutt vil eg ta opp mindretalsforlaget.

Presidenten: Ingebrigt S. Sørfonn har tatt opp det forslaget han refererte til.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [13:42:28]: Eg vil konsentrera meg om det alternative forslaget som ligg, til § 11 fyrste ledd, som Senterpartiet tok initiativ til, som vi er svært nøgde med at vi har fått Kristeleg Folkeparti si støtte til, og som vi òg er ein smule overraska over at ikkje fleire i komiteen fann å kunne støtta.

Eg vil ta utgangspunkt i det rettstryggleiksprinsippet som ligg i straffeprosessen, at rimeleg tvil skal koma den straffsøkte til gode – «in dubio pro reo», som det er uttrykt. Då kan ein hevda at dette prinsippet inneber at ein i ein domstol med fleire medlemmer bør krevja solid fleirtal for fellande dom. Slik er det i lagmannsretten, som vi har skrive i innstillinga – fleirtalskravet er 70 pst. ved jury og 71,4 pst. ved meddomsrett. I det siste tilfellet vil eit fleirtal som kjenner den straffsøkte skuldig, alltid innehalde minst ein fagdommar. No kjem den nye Riksretten til å ha elleve medlemmer – seks oppnemnde av Stortinget og fem høgsterettsdommarar. Med andre ord, dersom simpelt fleirtal gjeld, kan fellande dom illeggjast mot stemmene til høgsterettsdommarane. I teorien – og dette er i teorien – kan dette opna for politisk motiverte dommar.

Vi legg til grunn at ein viktig tanke bak endringa av riksrettsinstituttet var nettopp å gjera det mindre politisk, og skjerpa krava til rettstryggleik for dei straffsøkte.

Det er slik at eit krav om eit kvalifisert fleirtal, f.eks. to tredjedelar som i USA si riksrettsordning, vil sikra at minst ein høgsterettsdommar må stemma for fellande dom i straffesaker i Riksretten. Dette vil etter vårt syn medverka til auka rettstryggleik og samtidig vera i tråd med praksis i straffesaker i lagmannsretten.

Lat meg berre presisera at etter vårt syn skal kravet om kvalifisert fleirtal gjelda i spørsmålet om straff. Kravet om simpelt fleirtal skal framleis gjelda i saker om skadeserstatning og om erstatning for sakskostnader.

Odd Einar Dørum (V) [13:45:39]: Venstre er ikke medlem av kontroll- og konstitusjonskomiteen. Jeg synes derfor det er riktig å presisere vårt syn.

Vårt syn kommer til uttrykk ved det som er fremmet fra denne talerstol av representanten Sørfonn, og er også dekket ved de merknader som er inntatt i innstillingen. Venstre vil ved voteringen derfor stemme for det forslaget som er tatt opp av representanten Sørfonn.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering, uttalte

presidenten: Vi går da til votering over de forslag som er fremmet under sak nr. 1.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har det blitt framsatt et forslag, fra Ingebrigt S. Sørfonn på vegne av Kristelig Folkeparti og Senterpartiet.

Forslaget lyder:

«I lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker vert det gjort fylgjande endring:

§ 11 fyrste lekk skal lyde:

For at straff skal kunne ilegges ved dom av Riksretten, må minst 7 av den dømmende retts medlemmer ha stemt for fellelse. Ved avgjørelsen av om skadeserstatning eller erstatning for saksomkostninger skal idømmes, må et flertall av den dømmende retts medlemmer ha stemt for fellelse. Ved andre avgjørelser gjør presidentens stemme utslaget dersom stemmene står likt.»
Venstre har varslet at de vil støtte dette forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet ble med 85 mot 17 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 13.51.57)

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringer i lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker

I

I lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett, gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om *ansvar* for handlinger som påtales ved Riksrett

§ 1 skal lyde:

Denne lov får anvendelse på handlinger som påtales ved Riksrett.

Forsåvidt ikke annet følger av denne lov, gjelder bestemmelsene om straff og erstatning i lovgivningen for øvrig ved siden av denne lov, når Statsrådets, Høyesteretts eller Stortingets medlemmer har brutt sine konstitusjonelle plikter.

§ 2 oppheves.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Foreldelsens løp avbrytes ved beslutningen om tiltale, eller ved særskilt beslutning av Stortinget om å iverksette undersøkelser såfremt beslutning om tiltale derefter blir fattet innen 1 år.

§ 6 oppheves.

§ 7 skal lyde:

For handling som påtales ved Riksrett kan den ansvarlige tilpliktes å betale erstatning for den skade som er voldt.

§ 9 skal lyde:

Undlater noget medlem av Statsrådet under behandlingen av en sak å gi opplysninger som har betydning for saken, eller gir han uriktige opplysninger, straffes han med bøter eller med fengsel inntil 5 år.

Det medlem av statsrådet som misligholder sin opplysningsplikt overfor Stortinget, straffes med bøter eller med fengsel inntil 5 år.

§ 10 skal lyde:

Med bøter eller med fengsel inntil 2 år straffes det medlem av Statsrådet som bevirker eller medvirker til at statens eiendommer eller øvrige midler ikke blir forsvarlig anvendt, eller bestyrt, eller som på annen måte viser uforstand eller forsømmelighet i sin virksomhet.

§ 11 skal lyde:

Den der som medlem av Statsrådet på annen måte enn nevnt i denne lovs øvrige bestemmelser ved handling eller undlatelse bevirker eller medvirker til noget som er stridende mot Grunnloven eller rikets lover, straffes med bøter eller med fengsel inntil 10 år.

Med samme straff straffes de medlemmer av Statsrådet, som forsømmer den dem med hensyn til innkallelse av Stortinget ved Grunnlovens § 39 påliggende plikt.

§ 13 skal lyde:

Undlater noget medlem av Stortinget å gi opplysninger som han plikter å meddele Stortinget, eller gir han uriktige opplysninger, straffes han med bøter eller med fengsel inntil 5 år.

§ 15 skal lyde:

Det medlem av statsrådet som ikke innleverer sin søknad om avskjed i samsvar med Grunnlovens § 15 første ledd, straffes med tap av embetet og bøter eller fengsel inntil 10 år.

På samme måte straffes det medlem av statsrådet som, etter at Stortinget har truffet beslutning om mistillit, overskrider sin bemyndigelse ifølge Grunnlovens § 15 tredje ledd.

§ 17 nytt annet ledd skal lyde:

Denne bestemmelse gjelder tilsvarende når et medlem av Høyesterett er medlem av Riksretten.

§ 18 oppheves.

II

I lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i rikssaker gjøres følgende endringer:

Kapitel 1 overskriften skal lyde:

Almindelige bestemmelser om Riksretten

§ 3 skal lyde:

Riksretten trer sammen i Høyesteretts lokaler. Foreligger særlige grunner til å holde rettsforhandlingene et annet sted, i eller utenfor rikets hovedstad, kan dette bestemmes av rettens president forsåvidt det første rettsmøte angår, og senere av Riksretten selv.

§ 4 skal lyde:

Blir Riksrettens president kjent ugild, eller har han forfall, trer den efter utnevningstiden eldste høiesterettsdommer i hans sted.

Blir et annet av Høyesteretts medlemmer kjent ugild, eller har forfall, trer den neste efter utnevningstiden eldste høiesterettsdommer i hans sted.

Blir et av Stortinget valgt medlem kjent ugild eller har forfall, trer en av Riksrettsutvalgets valgte stedfortredere i hans sted etter fastsatt rekkefølge.

Riksrettens president kan bestemme at en eller flere av stedfortrederne etter henholdsvis annet og tredje ledd skal overvære forhandlingene for å tiltre retten om noen av dommerne får forfall.

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Finner Riksretten det hensiktsmessig kan den også bestemme at vidner som innkalles for å avgi forklaring skal avhøres for et utvalg av rettens medlemmer. Dette utvalg som velges av retten skal i tilfelle ha tre medlemmer, derav én høiesterettsdommer, som tjenestegjør som formann, og to av medlemmene valgt av Stortinget. Spørsmålet om vidneplikt avgjøres av utvalget, hvis ikke dette finner at avgjørelsen bør treffes av den samlede rett. Treffer utvalget avgjørelsen, kan den med opsettende virkning innbringes for Riksretten innen en av utvalget fastsatt frist. I Riksrettens avgjørelse deltar i så fall også utvalgets medlemmer.

§ 14 skal lyde:

Om Stortingets ansvarskommisjon gjelder reglene i kapittel 3.

Når beslutning om tiltale for Riksrett er fattet, antar Stortinget en eller flere anklagere til å føre saken.

Stortingets president sender utskrift av tiltalebeslutningen til Regjeringen og til *Høyesterettsformann*, og underretter denne om at *Riksrett er besluttet nedsatt* og om valget av *anklager* eller anklagere. Som president i Riksretten sørger *Høyesterettsformann* for at tiltalebeslutningen uten opphold blir forkynt for den anklagede. Forkynnelsen utføres ved notarius publicus. Dog kan skriftlig erkjennelse fra den anklagede tre istedenfor sådan forkynnelse. Ved forkynnelsen gjøres den anklagede bekjent med bestemmelsene i denne lovs § 15.

§ 15 skal lyde:

Så snart *Stortinget* har fattet beslutning om tiltale for Riksrett, kan den eller de anklagede kreve opnevnt en forsvarer som de selv utpeker. Er det flere anklagere, kan et tilsvarende antall forsvarere kreves opnevnt.

Opnevnelsen foretas av *Riksrettens president*. Finner han det rimelig, kan han etter begjæring opnevne særskilte forsvarere for en enkelt eller enkelte av flere anklagede. Blir en begjæring om opnevning av flere forsvarere ikke tatt til følge, kan avgjørelsen prøves av Riksretten.

Blir begjæring om opnevning av forsvarer ikke fremsatt innen to uker fra forkynnelsen av tiltalebeslutningen, opnevner *presidenten* i alle tilfelle forsvarer.

Presidenten underretter den anklagede og anklageren om *opnevnelsen*.

§ 16 skal lyde:

Når *forsvarer er opnevnt*, sender Riksrettens president i rekommandert brev en fortegnelse over *Høyesteretts* medlemmer og de av *Stortinget* valgte medlemmer til anklageren, den anklagede og *forsvareren*. Samtidig berammer han rettsmøte i saken. Han utferdiger innkallelse til den anklagede med et varsel av minst to uker og sørger for at innkallelsen blir forkynt. Om forkynningsmåten gjelder bestemmelsen i § 14 tredje ledd.

Presidenten underretter anklageren og forsvareren om berømmelsen og innkaller til *rettsmøte*.

§ 17 første ledd skal lyde:

Når Riksretten er trådt sammen, avgir de av *Stortinget* valgte medlemmer skriftlig dommerforsikring etter reglene i domstoloven § 60, for så vidt de ikke tidligere har avgitt slik forsikring. Om forsikringens innhold gjelder de samme regler som for utnevnte dommere. Det personale som tjenestegjør ved retten, avgir skriftlig forsikring etter reglene i domstoloven § 141 om at de vil bevare taushet om forhandlinger som besluttes holdt hemmelig.

§§ 18 til 20 oppheves.

§ 21 skal lyde:

Når retten har fått *sin lovlige* sammensetning, gir anklageren en kort fremstilling av saken og en kort oversikt over de bevis som vil bli ført og hvad dermed aktes godtgjort.

Efterat forsvareren har fått ordet til en tilsvarende fremstilling og bevisoversikt, avhøres den anklagede såfremt han er villig til å avgi forklaring.

Avhøringen ledes av *Riksrettens president* eller, når han har forfall eller bestemmer det, av den eldste høiesterettsdommer. Anklageren og forsvareren kan stille spørsmål direkte til den anklagede, når *presidenten* tillater det.

§ 22 annet ledd skal lyde:

Når vidner avhøres for den samlede rett, ledes avhøringen av *Riksrettens president* eller, når han bestemmer det, av den eldste høiesterettsdommer. Det samme gjelder om avhøringen av sakkyndige. Det kan overlates til anklageren og forsvareren helt eller delvis å foreta avhøringen.

§ 23 tredje ledd skal lyde:

Anklageren og forsvareren har rett til å få ordet to ganger *hver*. Den anklagede, eller om det er flere anklagede enhver av dem, kan uttale sig hver gang forsvareren har hatt ordet. Er det flere anklagere og forsvarere, kan hver av dem ta ordet to ganger.

§ 24 skal lyde:

Når retten finner at saken er ferdig til å pådømmes, erklærer Riksrettens president forhandlingen sluttet og saken optatt til *doms*.

§ 25 annet ledd skal lyde:

Voteringen begynner senest den 6te virkedag efterat saken er optatt til *doms*. Når voteringen er påbegynt, må den ikke avbrytes, før dommen er avsagt. Høiesteretts dommere, undtagen *Riksrettens president*, voterer først. Efterat de av *Stortinget* valgte medlemmer har votert, avgir *presidenten* sitt *votum*. *Rekkefølgen* i voteringen bestemmes for øvrig ved loddtrekning.

§ 28 første ledd skal lyde:

Når saken således er tilendebragt, utferdiges avskrift av dommen, som underskrives av Riksrettens president og paraferes av dens sekretær. Hvis *Stortinget* er samlet, når dommen faller, blir denne domsavskrift først å tilstille *Stortingets* president, for å opleses i *Stortinget*, hvorefter den forsynes med publikasjonspåtegnning av *Stortingets* president og sendes tilbake til Riksrettspresidenten, som derefter sender den til Regjeringen med anmodning om dennes foranstaltning i henseende til dommens fullbyrdelse. Er *Stortinget* ikke samlet, sender Riksrettens president, efter å ha underrettet *Stortingets* president, domsavskriften direkte til Regjeringen med sådan anmodning som nevnt.

Nytt kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3 *Stortingets* ansvarskommisjon

§ 30 skal lyde:

Når *Stortinget* ber om det, iverksetter *Stortingets* ansvarskommisjon undersøkelser for å klarlegge om det er grunnlag for å ta ut tiltale for Riksrett i henhold til Grunnloven § 86.

Ansvarskommisjonen skal ha 5 medlemmer som velges av *Stortinget* for en periode på inntil 6 år etter innstil-

ling fra Stortingets presidentskap. Hvis særlige grunner tilsier det, kan Stortinget velge stedfortreder for medlem av kommisjonen i en enkelt sak, eller løse et medlem fra vervet og foreta nytt valg for den resterende del av perioden.

Stortinget kan fastsette nærmere regler om kommisjonens sammensetning, arbeidsmåte og administrasjon. For øvrig bestemmer kommisjonen selv sin arbeidsmåte, og antar den bistand den finner nødvendig. Kommisjonen kan ikke instrueres om sin utøving av myndighet.

§ 31 skal lyde:

Ansvarskommisjonen gir en vurdering av om den mener det er grunnlag for å gjøre konstitusjonelt ansvar gjeldende mot noen og rapporterer til Stortinget. Rapporten skal være offentlig, med mindre særlige hensyn tilsier at den helt eller delvis bør være taushetsbelagt.

§ 32 skal lyde:

Så snart Stortinget har besluttet å be ansvarskommisjonen iverksette undersøkelser, har den som undersøkelsene er rettet mot krav på å få oppnevnt offentlig forsvarer. Oppnevningen foretas av kommisjonens leder. Den som undersøkelsene er rettet mot har for øvrig de samme rettigheter som en som etterforskes i medhold av straffeprosessloven.

§ 33 skal lyde:

Ansvarskommisjonen kan iverksette slike etterforskningsskritt som etter straffeprosessloven kan besluttes av politi eller påtalemyndighet.

Enhver plikter etter innkalling å møte for kommisjonen. Kommisjonen eller en som handler på vegne av den, kan foreta avhør etter reglene om politiavhør. Etter reglene i straffeprosessloven kan kommisjonen sette frem begjæring for tingretten om granskning, bruk av tvangsmidler eller om bevisopptak, og kommisjonen kan søke bistand hos sakkyndige. Kommisjonen kan anmode politiet om å utføre nærmere angitte etterforskningsskritt.

§ 10 tredje ledd annet punktum om godtgjørelse til vitner gjelder tilsvarende for den som etterkommer pålegg om å møte for kommisjonen.

III

Loven trer i kraft straks.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 2

Referat

1. (53) Statsministerens kontor melder at
  1. lov om endringer i lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) og enkelte andre lover (Besl. O. nr. 51 (2006-2007))
  2. lov om endringer i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) (Besl. O. nr. 52 (2006-2007))
  3. lov om endringer i sjømannslov 30. mai 1975 nr. 18 (Besl. O. nr. 53 (2006-2007))
  4. lov om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) (Besl. O. nr. 54 (2006-2007))
    - er sanksjonert under 16. februar 2007
    - Enst.: Vedlegges protokollen.
2. (54) Lov om endring i utlendingsloven (utlendingsinternat) (Ot.prp. nr. 28 (2006-2007))
  - Enst.: Sendes kommunal- og forvaltningskomiteen.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandlet.

Møtet hevet kl. 13.53.
